

literature with consideration of the tendency for informatization of education. The task has been accomplished with the use of the following methods: theoretical (analyzing, synthesizing and generalizing information to determine the main problems faced by informatization of education, and to understand the opportunities for its implementation into the process of training future teachers of the Ukrainian language and literature), empirical (the author's own observations of the educational process), statistical (quantitative and qualitative analysis of data with the purpose of obtaining accurate results on implementation of informatization in the field of higher pedagogical education). In this work, the author argues that this process is currently characterized by mediocre quality and therefore it needs radical changes, more responsibility and tighter supervision for its participants. To ensure high-quality informatization of the pedagogical education system, the following steps are required: to modernize technological infrastructure for education institutions; to develop and implement combined practice-driven and student-oriented study patterns; to ensure that all subjects are taught by professors possessing good information and communication competence, and that the educational process involves high-quality electronic materials, in particular, electronic courses etc. Electronic courses for all vocational subjects studied by future teachers of the Ukrainian language and literature will ensure informatization of the educational process and make it informative, interesting and transparent for the students. The content of an electronic course may differ depending on a specific subject, material, students' technical capacity, teacher's creativity and other factors, but the tasks included should be practice-driven and designed to form corresponding competences, especially vocational and informational-communicative competences.

Key words: *e-learning, informatization, information and communication competence, future teachers of the Ukrainian language and literature, pedagogical education.*

УДК 37.014.3(477)-051]:334.7:005.336.2

Раїса Пріма

Волинський національний університет імені Лесі Українки
ORCID ID 0000-0002-3278-1900

Тетяна Бортнюк

Комунальний заклад вищої освіти «Луцький педагогічний
коледж» Волинської обласної ради
ORCID ID 0000-0001-9673-1366
DOI 10.24139/2312-5993/2021.01/249-258

ПІДПРИЄМНИЦЬКА КОМПЕТЕНТНІСТЬ: СУТНІСТЬ ТА ДЕФІНІЦІЮВАННЯ

У статті розкрито підходи щодо дефініціювання підприємницької компетентності в умовах нової філософії освіти. На основі використання комплексу дослідницьких методів охарактеризовано специфіку становлення поняття підприємництва в іноземній та вітчизняній науковій думці. Запропоновано трактування підприємницької компетентності як ключової, згідно з Рекомендаціями Європейського Парламенту та Ради Європи. Представлено структуру підприємницької компетентності Entre Comp та визначено дефініцію підприємницької компетентності як наскрізної компетентності, яка застосовується в усіх сферах життя. Відзначено, що формування підприємницької компетентності у процесі фахової підготовки майбутніх учителів дозволить розкрити всі потенційні можливості сучасного педагога Нової української школи.

Ключові слова: підприємництво, підприємницька компетентність, *Entre Comp*, структура підприємницької компетентності, ключова компетентність, освітній процес.

Постановка проблеми. Інтенсивний розвиток сфери виробництва і послуг зумовлює заміну традиційних способів мислення та потребу у формуванні особистості, ініціативної та творчої, здатної сприймати зміни сьогодення та брати відповідальність за прийняті рішення. У цьому контексті вирішальним є спрямування сучасної освіти до впровадження компетентнісного підходу. Варто зазначити, що протягом останніх десятиліть сучасна система освіти приділяє особливу увагу формуванню підприємницької компетентності як вирішальної у розвитку (як приватному, так і професійному) особистості та соціально-економічному розвитку суспільства загалом, адже сучасні реалії соціокультурного життя вимагають від будь-якої особистості розуміння політичних і соціально-економічних підвалин функціонування держави, усвідомлення особливостей організації економічної сфери, володіння елементарними вміннями оптимально організувати свій час, бюджет, внутрішні та зовнішні ресурси з максимальною користю для себе (Лупаренко, 2020, с. 244).

Аналіз актуальних досліджень. Існує значна кількість наукових праць, присвячених дослідженню різних аспектів підприємницької компетентності особистості та формуванню педагогічних засад економічної освіти. Багатопланових проблем економічного виховання підростаючого покоління торкалися з певною повнотою їх розкриття у своїх дослідженнях філософи, економісти, соціологи, психологи, педагоги (Г. Аврех, А. Абрамова, А. Аменд, А. Бірман, Ю. Васильєв, В. Жамін, Н. Клепач, В. Попов, В. Шубінський). Напрями підготовки учнів до підприємницької діяльності розкрито В. Дрижаком, Д. Закатновим, С. Мельником, Н. Пасічник, Н. Побірченко, О. Тополь.

Поняття «компетентність» і «компетентнісний підхід» досліджувалися Н. Бібік, С. Вишняківською, С. Гончаренком, І. Зязюном, О. Локшиною, О. Пометун, О. Семенов, В. Стрельниковим, Ю. Татуром, А. Хуторським та ін. У вітчизняній педагогіці Т. Фурманом розглянуто окремі аспекти формування професійної компетентності в майбутніх фахівців у галузі економіки та підприємництва.

Дослідження поняття «підприємницька компетентність» як ключової компетентності окреслено в працях Т. Гільберг та С. Тарнавської. Підприємницьку компетентність як аналог компетентності підприємливості та фінансової грамотності розглядають М. Рудь, Г. Назаренко, В. Узунов, О. Пометун, І. Зимня, Ш. Мунді, Ю. Білова, О. Проценко. Водночас виявлено

відсутність фундаментальних досліджень щодо обґрунтування сутнісних ознак, форм і методів формування підприємницької компетентності майбутніх учителів початкової школи в умовах нової філософії освіти.

Мета статті полягає в аналізі підходів щодо дефініціювання підприємництва та підприємницької компетентності в науковому дискурсі.

Методи дослідження. У процесі дослідження було використано такі методи: аналіз наукової літератури з проблеми дослідження; вивчення й узагальнення педагогічного досвіду.

Виклад основного матеріалу. В останні роки підприємництво є надзвичайно популярним поняттям як у соціальному, так і в науковому дискурсі. З'являється все більше різноманітних «підприємницьких» проєктів, стратегій та програм, спрямованих на його розвиток. Важливість формування підприємницької компетентності в умовах становлення і розвитку ринкової економіки є загально визнаною.

Для глибини наукового аналізу вважаємо за необхідне внести деякі уточнення щодо дефініції поняття «підприємницька компетентність». Розглянемо, передусім, сутність поняття «підприємництво» та його трактування іноземними вченими. Так, одним із перших дослідників, який створив найбільш цілісну концепцію підприємництва, був австрійський економіст Й. Шумпетер. Він уважав, що підприємництво допомагає розвиватися суспільству завдяки «здійсненню нових комбінацій», основними з яких є: створення нового, невідомого споживачеві блага, відкриття нових технологій виробництва і комерційного використання уже існуючих благ, освоєння нових ринків збуту, освоєння нових джерел сировини, зміна структури галузі або виробництва. Отже, в основі підприємництва лежить акт відкриття нових прибуткових можливостей економічної системи. Головною ціллю підприємницької діяльності є отримання вигоди, а середовищем діяльності підприємця – невизначеність (Пискун та Сокол, 2018, с. 118).

На думку французького винахідника та інженера Ж. Бодо, підприємець – це особа, яка несе відповідальність за власну справу, самостійно її планує, контролює, організовує та володіє підприємством. Американський економіст Ф. Уокер зауважував, що в справі підприємництва слід розрізняти тих, хто просто надає капітал задля отримання відсотків, і тих, хто отримує прибуток завдяки своїм підприємницьким здібностям. Американський психолог, автор теорії потреб Д. Макклелланд уважав, що підприємець – це енергійна людина, яка діє в умовах помірного ризику. Американський учений П. Друкер стверджував, що підприємець – людина, яка використовує будь-яку можливість із максимальною вигодою (Куряча, 2016, с. 24).

Американський учений А. Шапіро під підприємцем розумів людину, яка несе повну відповідальність за можливу невдачу та все ж таки виявляє ініціативу під час участі в соціально-економічних механізмах та діє в умовах ризику. Американський економіст Р. Хізрич наголошував, що підприємництво – процес створення чогось нового, що володіє вартістю, а підприємець – людина, котра витрачає на це необхідний час і сили, бере на себе весь фінансовий, психологічний і соціальний ризик, отримуючи в нагороду гроші й задоволення досягнутим. Ця людина є винахідником і дослідником у своїй галузі, претендентом на ризикований, непередбачуваний залишковий дохід після компенсації витрат виробництва і виплати податків (Болотов та Дерій, 2012).

Австрійський економіст Ф. фон Хайек стверджував, що сутність підприємництва полягає в пошуку й вивченні нових економічних можливостей, а тому підприємництво – це модель поведінки, а не вид діяльності. Французький економіст Ж. Б. Сей уважав підприємцем особу, яка з'єднує і комбінує фактори виробництва з метою досягнення максимального соціально-економічного ефекту. Ірландський економіст Р. Кантільйон називав підприємцем людину, що діє в умовах ризику (Куряча, 2016, с. 26).

Вітчизняна економічна наукова думка розглядає підприємництво як економічну категорію, як метод господарювання, як тип економічного мислення. При цьому, як економічна категорія, підприємництво відображає взаємини між його суб'єктами з приводу виробництва, розподілу і привласнення благ та послуг. Як тип економічного мислення, суть підприємництва зводиться до ініціативної, новаторської, самостійної діяльності, а як метод господарювання – до найбільш повного й ефективного використання факторів виробництва і прагнення реалізувати свої творчі здібності. Зокрема, С. Мочерний, О. Устенко, С. Чеботар, поділяючи ідеї Й. Шумпетера, вважають, що підприємництво – це самостійне господарське новаторство на основі використання різних можливостей для випуску нових товарів або старих новими методами, відкриття нових джерел сировини, ринків збуту тощо з метою отримання прибутків та самореалізації власної мети. Відомий учений, теоретик підприємництва З. Варналій пояснює підприємництво як економічну категорію, особливий тип господарювання, де головним суб'єктом є підприємець, який раціонально поєднує (комбінує) фактори виробництва на інноваційній основі і власній відповідальності, організує та керує виробництвом з метою одержання підприємницького доходу (Болотов та Дерій, 2012).

Як бачимо у площині вище окресленого, трактування іноземними та вітчизняними дослідниками поняття «підприємництво» дещо відрізняються за змістом. У деяких науковців на перший план виходить прагнення отримати прибуток; у інших – інноваційний та нестандартний підхід до вирішення справ або ризиковий характер підприємницької діяльності. Як результат, у науковій літературі існує багато дефініцій підприємництва, залежно від цілей та предмету авторських міркувань.

Підприємництво – поняття неоднозначне і по-різному визначене на основі окремих наукових дисциплін, для яких є предметом дослідження. Однак, вважаємо за необхідне застосувати відносно послідовний, єдиний підхід до дефініціювання підприємництва (та підприємницької компетентності зокрема) в освітніх цілях. Одну з таких можливостей вбачаємо в застосуванні трактування підприємницької компетентності як *ключової*, згідно з Рекомендаціями Європейського Парламенту та Ради Європи.

Так, у Рекомендаціях Європейського Парламенту та Ради Європи щодо формування ключових компетентностей освіти впродовж життя (2006) однією з 8-ми ключових компетенцій є ініціативність та підприємництво (*sense of initiative and entrepreneurship*), що передбачає творчість, інноваційний підхід та ризикованість, уміння планувати та організовувати проекти для досягнення цілей. У Рамковій програмі оновлених ключових компетентностей для навчання протягом усього життя Європейського Парламенту і Ради Європейського Союзу (2018) уже вжито категорію «підприємницька компетентність» (*entrepreneurship competence*) (порівняно з формулюванням у Рекомендаціях (2006) відповідної ключової компетентності «ініціативності та підприємництва» (*sense of initiative and entrepreneurship*) (Пріма, 2020, с. 108). Хоча нове формулювання цієї компетентності є дещо коротшим, проте його сутність та значення збережені.

Однак, маємо констатувати, що, незважаючи на посилений інтерес до формування підприємницької компетентності, навіть через десятиліття після Рекомендацій Європейського Парламенту та Ради Європи щодо формування ключових компетентностей освіти впродовж життя (2006) все ще не було згоди з приводу трактування підприємницької компетентності та її складових. Так, близько половини країн Європи користуються визначенням підприємливості, зазначеним в Європейських ключових компетентностях. Третина країн ЄС використовує власне національне визначення та близько 10 країн не мають загального узгодженого визначення на національному рівні. Тому у 2016 році за замовленням Європейської комісії для системи освіти була розроблена *Entre Comp: The Entrepreneurship Competence Framework*

(Рамка підприємницької компетентності). У результаті реалізації цього проекту було розроблено структуру (тобто концептуальну модель та детальне визначення) підприємницьких компетентностей. Рамка підприємницької компетентності пропонує шляхи та способи вдосконалення підприємницької спроможності громадян і організацій Європи. Адже протягом багатьох років розвиток підприємливості громадян і організацій Європи є однією з ключових цілей політики ЄС і держав-членів. Поглиблюється розуміння того, що підприємницьким умінням, знанням і настановам можна навчитися, що, у свою чергу, призведе до широкого розвитку підприємницького мислення і підприємницької культури, корисних для окремих громадян зокрема і для суспільства в цілому (*EntreComp: The Entrepreneurship Competence Framework, 2016*). Фактично, *Entre Comp* – це приваблива спроба організувати, згрупувати та визначити підприємницьку компетентність, посилаючись на європейське визначення підприємництва як ключової компетенції.

Зауважимо, рамка *Entre Comp* складається з трьох сфер (областей) компетентностей: «Ідеї та можливості» (англ. *ideas and opportunities*), «Ресурси» (англ. *resources*) та «Трансформація в дії» (англ. *taking into action*). Кожна сфера включає п'ять компетентностей, які спільно складають структурні елементи підприємницької компетентності (*EntreComp: The Entrepreneurship Competence Framework, 2016*):

1) «Ідеї та можливості»:

- визначення можливостей;
- креативність;
- бачення;
- оцінка ідей;
- стале мислення (англ. *sustainable thinking*);

2) «Ресурси»:

- самосвідомість та самоефективність;
- мотивація і наполегливість;
- мобілізація ресурсів;
- фінансова та економічна грамотність;
- мобілізація інших осіб;

3) «Трансформація в дії»:

- ініціативність;
- планування й управління;
- подолання двозначності, невизначеності і ризиків;
- співпраця з іншими;
- безперервне навчання через досвід.

Отже, *Entre Comp* визначає підприємливість як наскрізну компетентність, яка застосовується в усіх сферах життя: починаючи з турботи про власний розвиток і до активної участі в житті суспільства, входження на ринок праці в якості працівника чи самозайнятої особи та започаткування різних типів проєктів (культурних, соціальних або економічних).

Як бачимо з вище окресленого, незважаючи на неоднозначність трактувань підприємницької компетентності, різних дослідницьких перспектив та підходів до цього явища, існує згода, принаймні в європейських країнах, щодо її визначення для цілей системи освіти. Підприємницька компетентність трактується як здатність особистості втілювати ідеї у сферу економічного життя; як інтегрована якість, що базується на креативності, творчості, інноваційності, здатності до ризику, а також спроможності планувати та організовувати підприємницьку діяльність (Пискун та Сокол, 2018, с. 119). Тобто, можемо стверджувати, що це не тільки необхідна якість особистості бізнесмена/підприємця, а й та риса, якої потребує кожна людина в умовах ринкової економіки.

Погоджуємося з думкою науковиці Ю. Білової, що підприємницька компетентність – це інтегральна психологічна якість особистості, яка проявляється в умотивованій здатності до творчого пошуку та реалізації нових економічних ідей і дає змогу вирішувати різноманітні проблеми в повсякденному, професійному, соціальному житті. Наявність підприємницької компетентності дозволяє особистості знаходити й застосовувати оптимальне поєднання ресурсів у процесі виробництва, створювати і впроваджувати в економічне життя суспільства інновації, йти на певний ризик, необхідний для виконання поставленої мети. Успіх підприємницької діяльності пов'язаний із самоорганізованістю, діловими та особистісними якостями підприємця, ефективністю управління бізнесом. Важливими є лідерські якості, уміння розв'язувати конфліктні ситуації, приймати рішення в умовах невизначеності, працювати в команді, стимулювати й мотивувати зусилля працівників, створювати організаційні структури (Білова, 2013).

Зазначимо, що в затвердженому в грудні 2020 року Міністерством освіти і науки України професійному стандарті за професіями «Вчитель початкових класів закладу загальної середньої освіти» та «Вчитель закладу загальної середньої освіти» виокремлено підприємницьку компетентність як загальну компетентність, що забезпечує здатність до творчого пошуку й реалізації нових ідей, до самопрезентації та результатів своєї професійної діяльності; здатність до керування власним життям і кар'єрою (*Наказ Мінекономіки*, 2020). Професійний стандарт утілює сучасний підхід до

визначення переліку та опису загальних і професійних компетентностей учителя. Тому досить знаковим, на нашу думку, є визнання на загальнодержавному рівні необхідності формування в сучасного вчителя підприємницької компетентності як особистісно-професійної якості, що сприяє успіху, активній життєвій позиції та готовності докладати зусиль для соціального розвитку й економічного зростання в Україні.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. На підставі проведеного теоретичного аналізу, розглядаючи становлення поняття «підприємницька компетентність» в історичному дискурсі, а також трактування змісту та складових підприємницької компетентності згідно з європейським досвідом, можемо констатувати, що формування підприємницької компетентності є одним із пріоритетних напрямів сучасної освіти. Підприємницьку компетентність характеризуємо як наскрізну компетентність, яка застосовується в усіх сферах життя; базується на креативності, творчості, інноваційності, здатності до ризику. Формування підприємницької компетентності у процесі фахової підготовки майбутніх учителів забезпечить удосконалення освітнього процесу, дозволить розкрити всі потенційні можливості сучасного педагога Нової української школи. *Перспективи подальших наукових розвідок* пов'язуємо з дослідженням педагогічних умов формування та розвитку підприємницької компетентності майбутніх учителів початкової школи в умовах освітнього процесу закладу вищої освіти.

ЛІТЕРАТУРА

- Білова, Ю. А. (2013). Поняття та структура підприємницької компетентності майбутніх фахівців економічного профілю. *Оновлення змісту, форм та методів навчання і виховання в закладах освіти*, 7, 15-17. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ozfm_2013_7_7 (Bilova, Yu. A. (2013). The concept and structure of entrepreneurial competence of future economic professionals. *Update the content, forms and methods of teaching and education in educational institutions*, 7, 15-17).
- Болотов, Г. П. Дерій, Ж. В. Семченко, О. Б. (2012). Генеза та розвиток теорій підприємництва. *Вісник Чернігівського державного технологічного університету. Економічні науки*. Режим доступу: <https://economic-vistnic.stu.cn.ua/index.pl?task=arcls&id=571> (Bolotov, G. P. Deriy, G. V. Semchenko, O. B. (2012). Genesis and development of business theories. *Bulletin of Chernihiv State Technological University. Economic sciences*).
- Земка, О. В. (2017). Критерії, показники та рівні сформованості підприємницької компетентності у майбутніх учителів технологій. *Вісник Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка. Педагогічні науки*, 33, 101-105 (Zemka, O. V. (2017). Criteria, indicators and levels of formation of entrepreneurial competence in future technology teachers. *Olexandr Dovzhenko Hlukhiv National Pedagogical University Bulletin*, 33, 101-105).

- Куряча, Н. В. (2016). *Лібералізація підприємницької діяльності в умовах реформування пенсійної системи* (дис. ... канд. екон. наук: 08. 00. 04). Рівне (Kuriacha, N. V. (2016). *Liberalization of business activity in terms of reforming the pension system* (PhD thesis). Rivne).
- Лупаренко, С. (2020). Зміст, форми й методи розвитку підприємницької компетентності студентів у закладах вищої освіти. *Актуальні питання гуманітарних наук*, 28, 2, 243-247 (Luparenko, S. (2020). Content, forms and methods of development of entrepreneurial competence of students in higher education institutions. *Current issues of the humanities*, 28, 2, 243-247).
- Майковська, В. І. (2017). Сутність і структура підприємницької компетентності майбутніх фахівців в Україні. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Педагогічні науки*, 1 (87), 112-117 (Maikovska, V. I. (2017). The essence and structure of entrepreneurial competence of future specialists in Ukraine. *Ivan Franko Zhytomyr State University Bulletin. Pedagogical sciences*, 1 (87), 112-117).
- Наказ Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України «Про затвердження професійного стандарту за професіями «Вчитель початкових класів закладу загальної середньої освіти», «Вчитель закладу загальної середньої освіти», «Вчитель з початкової освіти (з дипломом молодшого спеціаліста)» (Order of the Ministry of Economic Development, Trade and Agriculture of Ukraine. "On approval of the professional standard for the professions", "Primary school teacher of general secondary education institution", "Teacher of general secondary education institution", "Primary school teacher (with a diploma of junior specialist)") (2020). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v2736915-20#Text>
- Пискун, О. М., Сокол, Н. В. (2018). Розвиток підприємливості та фінансової грамотності учнів старшої школи в процесі технологічної освіти. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Педагогічні науки*, 151, 2, 118-122 (Pyskun, O., Sokol, N. (2018). The development of entrepreneurship and financial literacy of senior students in the process of technological education. *Bulletin of Chernihiv National Pedagogical University. Pedagogical sciences*, 151, 2, 118-122).
- Пріма, Р., Бортнюк, Т. (2020). Підприємницька компетентність сучасного вчителя нової української школи: теоретичні аспекти. *Науковий вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету: Педагогічні науки*, 49, 105-112 (Prima, R., Bortniuk, T. (2020). Entrepreneurial competence of the new ukrainian school teacher: theoretical aspects. *Scientific Bulletin of Izmail State University for the Humanities: Pedagogical Sciences*, 49, 105-112).
- Пронікова, І. В. (2016). Виховання підприємливості та формування економічного мислення в учнів. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Педагогічні науки*, 137, 342-345. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VchdpuP_2016_137_83. (Pronikova, I.V. (2016). Entrepreneurship education and formation of economic thinking in students. *Bulletin of Chernihiv National Pedagogical University. Pedagogical sciences*, 137, 342-345).
- EntreComp: *The Entrepreneurship Competence Framework*. Retrieved from: <https://eufordigital.eu/wp-content/uploads/2019/10/EntreComp-The-Entrepreneurship-Competence-Framework.pdf>
- European Union. *Key Competencies for Life learning. Recommendation of the European Parliament and to the Council of 18 December 2006 (2006/962/EC). Official Journal of the European Union* (2006). December 30. P. I.394/10-I.394/18.

РЕЗЮМЕ

Прима Раиса, Бортнюк Татьяна. Предпринимательская компетентность: сущность и определение.

В статье раскрыты подходы к определению предпринимательской компетентности в условиях новой философии образования. Используя комплекс исследовательских методов, дана характеристика становления понятия предпринимательства в иностранной и отечественной научной мысли. Предложена трактовка предпринимательской компетентности как ключевой, согласно Рекомендациям Европейского Парламента и Совета Европы. Представлена структура предпринимательской компетентности Entre Comp. Предпринимательская компетентность определена как сквозная компетентность, применяемая во всех сферах жизни. Отмечено, что формирование предпринимательской компетентности в процессе профессиональной подготовки будущих учителей позволит раскрыть все потенциальные возможности современного педагога Новой украинской школы.

Ключевые слова: предпринимательство, предпринимательская компетентность, Entre Comp, структура предпринимательской компетентности, ключевая компетентность, образовательный процесс.

SUMMARY

Prima Raisa, Bortniuk Tetiana. Entrepreneurial Competence: Essence and Definition.

The article reveals the approaches to the definition of entrepreneurial competence in the new philosophy of education. The specifics of the formation of the concept of entrepreneurship in foreign and domestic scientific thought based on the use of a set of research methods are characterized in this article.

The interpretation of entrepreneurial competence as key is proposed, in accordance with the Recommendations of the European Parliament and the Council of Europe. Entrepreneurial competence involves creativity, innovation and risk-taking, the ability to plan and organize projects to achieve goals. The understanding is revealed that entrepreneurial skills, knowledge and abilities can be learned, which, in turn, will lead to the widespread development of entrepreneurial thinking and entrepreneurial culture, useful for individual citizens in particular and for society as a whole.

The description of the Entrepreneurship Competence Framework is revealed and presented. The structure of Entre Comp is considered. The Entrepreneurship Competence Framework offers ways and means to improve the entrepreneurial capacity of European citizens and organizations. Entre Comp consists of three areas of competence: ideas and opportunities, resources and taking into action. Each area includes five competencies, which together make up the structural elements of entrepreneurial competence.

Considering the formation of the concept of "entrepreneurial competence" in historical discourse, as well as the interpretation of the content and components of entrepreneurial competence in accordance with European experience, it is determined that the formation of entrepreneurial competence is one of the priorities of modern education.

The definition of entrepreneurial competence as through-end competence is used in all spheres of life: beginning to take care of its own development and to active participation in the life of society, entry into the labor market as an employee or self-employed person and the launch of various types of projects (cultural, social or economic). Formation of entrepreneurial competence in the process of professional training of future teachers will reveal all potential possibilities of the modern teacher of the New Ukrainian School.

Key words: entrepreneurship, entrepreneurial competence, Entre Comp, structure of entrepreneurial competence, key competence, educational process.